

Sygn. akt VII U 617/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Michalska

Protokolant: Anna Bańcerowka

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy T. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek odwołania T. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 kwietnia 2018 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. D. (1) prawo do wcześniejszej emerytury od 1 marca 2018 r.

UZASADNIENIE

T. D. (1) w dniu 7 maja 2018 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 6 kwietnia 2018 r., znak: (...). Odwołujący wskazał, że w okresach od dnia 17 grudnia 1975 r. do dnia 30 września 1977 r. oraz od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 13 grudnia 1998 r. pracował

w (...) Spółdzielni (...) w W. na stanowisku operatora maszyn offsetowych, maszynisty offsetowego i kopisty offsetowego

w szczególnych warunkach. Ubezpieczony stwierdził, że w związku z wykonywaną pracą miał kontakt z substancjami niebezpiecznymi i pogorszył się jego stan zdrowia, ponieważ przeszedł zawał serca i zdiagnozowano u niego przepuklinę pachwinową (k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 maja 2018 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołujący nie spełnia wymaganych warunków do otrzymania prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych, bowiem nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. W jego ocenie do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie uwzględniono ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w okresie od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1998 r., bowiem pracodawca nie podał charakteru wykonywanej przez niego pracy zgodnie z załącznikiem do zarządzenia resortowego.

W związku z tym Oddział odmówił odwołującemu prawa do przedmiotowego świadczenia (k. 4 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 30 września 1977 r. oraz zaświadczeniem wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 17 lutego 1999 T. D. (2)

w okresie od dnia 17 grudnia 1975 r. do dnia 30 września 1977 r. był zatrudniony

w Spółdzielni (...) z siedzibą w W. na stanowisku operatora maszyn offsetowych znajdującego się w Dziale XI pod pozycją 4 punkt 5 wykazu A (k. 5

i k. 17-27 tom I a. e. i k. 1 a. o.).

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 30 listopada 1999 r. odwołujący w okresie

od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 30 listopada 1999 r. był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) z siedzibą w W.

w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresach: od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 31 maja 1981 r. na stanowisku operatora maszyn offsetowych znajdującego się w Dziale XI pod pozycją 4 punkt 5 wykazu A, od dnia 1 czerwca 1981 r. do dnia 31 grudnia 1981 r. na stanowisku maszynisty maszyn offsetowych znajdującego się w Dziale XI pod pozycją 4 punkt 5 wykazu A oraz od dnia

1 stycznia 1982 r. do dnia 30 listopada 1999 r. na stanowisku kopisty offsetowego znajdującego się w Dziale XI pod pozycją 3 pkt 8 wykazu A (k. 9 i k. 17-27 tom I a. e., k. 31 tom II a. e. i k. 2 a. o.).

(...) Spółdzielnia (...) z siedzibą w W. w dniu 8 sierpnia 1988 r. została objęta układem zbiorowym pracy dla pracowników przemysłu poligraficznego (k. 16-37 a. s.).

Odwołujący, urodzony w dniu (...), złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 7 marca 2018 r. wniosek o przyznanie prawa

do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych (k. 1 tom II a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6 kwietnia 2018 r., znak: (...), zgodnie

z którą odmówił T. D. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganego

15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Oddział stwierdził, że w świadectwach pracy w szczególnych warunkach z dnia 17 lutego 1999 r. i z dnia 30 listopada 1999 r. za okresy zatrudnienia odwołującego od dnia 17 grudnia 1975 r. do dnia 30 września 1977 r. oraz od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. w (...) Spółdzielni (...) nie został określony charakter wykonywania pracy a wykazane stanowiska pracy nie są ściśle zgodne ze stanowiskiem pracy wskazanym w załączniku do zarządzenia resortowego. Ponadto zdaniem organu rentowego w świadectwach pracy wskazano różne okresy pracy na poszczególnych stanowiskach (k. 27 tom II a. e.).

Odwołujący był zatrudniony w (...) w latach 1975-1977

na stanowisku operatora maszyn offsetowych, a następnie od 1979 r. jako operator maszyn offsetowych, maszynisty maszyn offsetowych, kopisty offsetowego i trawiacza klisz foto polimerowych. Jako operator maszyn offsetowych odwołujący pracował przy myciu maszyn

i wszystkich wałków, mieszaniu ręcznym farb i dowożeniu papieru. Zmiana stanowiska pracy ubezpieczonego z operatora na maszynistę maszyn offsetowych wiązała się z podniesieniem kwalifikacji poprzez zdanie przez niego egzaminu państwowego w (...)

i w Szkole (...) na ulicy (...). Na nowym stanowisku pracy odwołujący odpowiadał za druk, narząd i ustawianie kolorów. Maszynista musiał spasować, aby kolory druku pasowały do siebie. T. D. (1) pracował przy kliszach do druku, które były naświetlane a następnie obrabiane w chemikaliach. Jego praca na stanowisku kopisty polegała na wykonywaniu matryc drukowych, które należało wytrawić rysunek w blasze, jaki miał być następnie drukowany na papierze. Należało to wówczas wytrawić kwasem solnym

i przeczścić kwasem azotowym, aby forma zeszła na dół na maszynę i była drukowana. Następnie na blasze trzeba było wykonać rysunek, który był drukowany z kliszy. Na koniec rysunek był kopiowany i trawiony kwasem. Ubezpieczony w ostatnim roku pracy dzielił obowiązki po 50% kopisty offsetowego i trawiacza. W związku ze zmianą technologii na nowoczesną i zakupieniem przez zakład pracy maszyny babifleks do obróbki, odwołujący wykonywał obowiązki na stanowisku trawiacza (zeznania świadków A. K. i G. M. oraz odwołującego, k. 38-39 i k. 57-58 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym aktach rentowych, aktach osobowych, zeznań świadków A. K. i G. M. oraz odwołującego w charakterze strony. Dokumenty przedłożone przez strony niniejszego postępowania stanowią obiektywny oraz w pełni wiarygodny materiał dowodowy. Świadczenie to osoby, które pracowały z odwołującym w spornym okresie oraz znały doskonale specyfikę jego pracy i zakres wykonywanych przez niego obowiązków na rzecz zakładu. Zeznania świadków oraz odwołującego były logiczne i spójne oraz korelowały z materiałem dowodowym w postaci dokumentów, zatem Sąd uznał je za wiarygodne i przyjął za podstawę ustaleń faktycznych niniejszej sprawy.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. D. (2) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 kwietnia 2018 r., znak: (...) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 poz. 1383 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą” stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy, emerytura o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze o których mowa w powołanym art. 184 ustawy został ujęty w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43) zwanego dalej „rozporządzeniem”. Praca taka powinna być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dodatkowo, zgodnie z powołanym rozporządzeniem mężczyzna nabywa prawo do emerytury po spełnieniu wszystkich przesłanek wymienionych w § 3 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia, jeśli:

1. legitymuje się 25-letnim okresem pracy liczoną łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia;
1. wykonuje pracę wymienioną w wykazie A (prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia;
2. osiągnie wiek emerytalny wynoszący 60 lat;

3. zatrudnionym jest przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach.

W niniejszej sprawie przedmiot sporu wyznaczało rozważenie, czy praca wykonywana przez odwołującego w okresach od dnia 17 grudnia 1975 r. do dnia 30 września 1977 r. oraz od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. w (...) Spółdzielni (...) w W. na stanowiskach operatora maszyn offsetowych, maszynisty offsetowego i kopisty offsetowego podlegała zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych. Spełnienie innych warunków, od których uzależnione jest przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury pozostawało bezsporne. Nie podlega wątpliwości, że z dniem 12 września 2017 r. ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat. Nadto, strony nie kwestionowały faktu, że odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz, że legitymuje się co najmniej 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Jak wynika z akt osobowych i rentowych oraz zeznań świadków, odwołujący pracował w (...) Spółdzielni (...) w W. od dnia 12 listopada 1979 r. do dnia 31 maja 1981 r. na stanowisku operatora maszyn offsetowych, od dnia 1 czerwca 1981 r. do dnia 31 grudnia 1981 r. na stanowisku maszynisty maszyn offsetowych oraz od dnia 1 stycznia 1982 r. do dnia 30 listopada 1999 r. na stanowisku kopisty offsetowego. Wyżej wymienione czynności ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy argumentował odmowę przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych tym, że pracodawca odwołującego w świadectwach pracy nie wskazał zarządzenia resortowego. Odnosząc się do twierdzeń organu rentowego dotyczących nieprzedłożenia poprawnie wypełnionych świadectw pracy, Sąd zważył, że dokument ten wystawiony przez pracodawcę nie stanowi dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym, ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwa pracy traktuje się w postępowaniu sądowym, jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej.

W związku z powyższym Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, które pozwoliło ustalić, że odwołujący wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Jego zeznania w głównej mierze zostały poparte przez jego ówczesnego przełożonego A. K., który również współpracował z ubezpieczonym, a co za tym doskonale wiedział, jakie czynności były świadczone w spornych okresach czasu. Nawiązując do podanych stanowisk, Sąd zważył, że znajdują one odzwierciedlenie w Dziale XI pod pozycją 4 punkt 5 oraz w Dziale XI pod pozycją 3 pkt 8 wykazu A będącego załącznikiem do rozporządzenia. Dodatkowo należy podkreślić, że czynności przez niego świadczone zostały ujęte w układzie zbiorowym pracy w wykazie stanowisk pracy, na których wykonywane były prace w szczególnych warunkach. W załączniku nr 9 do układu w punkcie 3 podpunkt 28 wskazano stanowisko kopisty offsetowego, w punkcie 4 podpunkt 4 maszynistę maszyn offsetowych arkuszowych, zaś w punkcie 4 podpunkt 19 operatora maszyn offsetowych arkuszowych. Oznacza to, że prace wykonywane przez odwołującego zostały uregulowane zarówno w rozporządzeniu, jak i w układzie zbiorowym pracy, co skutkuje przyjęciem, że zajmowane przez niego stanowiska pracy podlegają uwzględnieniu do pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, że przy zaliczeniu spornych okresów pracy w (...) Spółdzielni (...) w W. wynika, że odwołujący legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 r. Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie, w tym dowody z dokumentów, zeznania świadków i odwołującego wykazały, że wypełnia on niezbędne przesłanki warunkujące przyznanie mu prawa do spornego świadczenia. Wobec tych wszystkich okoliczności, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja jest błędna i podlega zmianie, albowiem odwołujący ma prawo do przejścia na wcześniejszą emeryturę z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy odnosząc się do terminu, od którego odwołujący nabył prawo do świadczenia, zastosował art. 129 punkt 1 ustawy, zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury, lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Sąd na podstawie powołanego wyżej przepisu przyznał świadczenie od dnia 1 marca 2018 r., a więc od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono przedmiotowy wniosek.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477(14) par. 2 kpc.

(...)